

DE REÜNIE

Een komische thriller in vier bedrijven

door

WIES GEERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE REÜNIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WIES GEERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/023
ISBN 9789038516424

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2à4 dames – 6à9 heren)

VERTELLER:

BLIND:

BENNY:

MOEDER:

FABIENNE:

JACQUES:

RIK:

ANDRE MISSOORTEN:

BILLY:

UITBAATSTER:

DAME:

HEER:

GARÇON:

De laatste 5 personages komen enkel in het eerste bedrijf voor. Ze kunnen dus gemakkelijk gedubbeld worden.

Dit is het 20ste toneelstuk van de hand van dat Wies Geerts. Hij heeft een aantal van zijn succesvolle karakters uit eerdere stukken in deze nieuwe voorstelling verwerkt. 5 rollen komen slechts voor in het eerste bedrijf en dragen weinig tot niets bij aan het nieuwe verhaal, maar het is een ideale gelegenheid om beginnende spelers eens de kans te geven om op de planken te staan. Mits enkele tekstaanpassingen kan er ook voor geopteerd worden om de eerste scène van het eerste bedrijf weg te laten.

DECOR

We zien een restaurant. Enkele mooi gedekte tafels, links de inkom met een balie voor het onthaal met een grote telefoon, achteraan centraal de deur naar de keuken, rechts een gangetje met paravent naar de toiletten. Er hangen mooie schilderijen tegen de muur, het is duidelijk een klasvolle zaak. Links of rechts van de scène (afzonderlijk uit te lichten) staat een oude schommelstoel en eventueel een klein tafeltje en een ouderwetse staande lamp.

EERSTE BEDRIJF

(Het zaallicht gaat uit. Intromuziek. Aan het eind van de intromuziek knipt het licht aan. Het doek is nog dicht. Links vooraan zit, in een schommelstoel, een oude man. Hij kijkt op vanuit zijn boek.)

VERTELLER: Heel lang geleden ... Ja nu hoor ik u al denken ... zo begint elk sprookje ... maar dit is geen sprookje, geloof mij, dit is écht geen sprookje. En al zeker geen met een happy end. Integendeel. De locatie? Een restaurant. Een sjiek restaurant zelfs. Niet echt een locatie voor een klasreünie zoudt ge denken. Klopt. Maar oké. Het leek iedereen wel leuk om de oude klasgenoten nog eens terug te zien. Herinneringen op te halen aan vroeger. De schooljaren. Het beloofde een gezellig avondje te worden. Nostalgie. Alleen is het niet helemaal gelopen zoals iedereen vooraf dacht. Verre van zelfs. Maar ik zal beginnen bij het begin. Het restaurant. Een verhaal apart. Een toneelstuk op zich waard. Dat restaurant had blijkbaar al een geschiedenis van personeel, ge gelooft het niet. Daar moet ooit ne garçon hebben gewerkt, een vreselijk drukke figuur, en de maître al helemaal. Die twee samen? Met geen woorden te beschrijven. Als ge die verhalen hoort ...

(Dromerige muziek. Het licht dimt. Het doek opent, we zien het restaurant. Aan de tafel rechts zit een koppel. De telefoon rinkelt. Vanuit de keuken komt een nerveus kereltje het restaurant in. Hij haakt af.)

BILLY: Hallo, ik ben Billy, ik ben Billy, kan ik u helpen? Kan ik u helpen? *(Hij luistert even en staat heel nerveus te trappelen.)* Ja ik zal dat zo noteren, ik zal dat zo noteren. Tot vanavond dan. Tot vanavond dan. *(Hij haakt in.)*

(Vanuit de keuken komt de uitbaatster binnen.)

UITBAATSTER: Wat hebben we afgesproken Billy? De naam van het restaurant noemen als ge opneemt en ge zegt alles maar één keer ... Oké? Dank u.

BILLY: Oké dan ...

(De uitbaatster draait zich om.)

Oké dan ...

(De uitbaatster zucht diep. Ze loopt naar de tafel.)

UITBAATSTER: Alles in orde hier?

(De mensen aan tafel knikken.)

DAME: Jaja, zeker ...

UITBAATSTER: Oké, dank u ... *(Loopt de keuken weer in.)*

BILLY: *(Loopt naar de tafel en staat er weer nerveus te trappelen.)* Alles in orde hier? Alles in orde hier? Kan ik nog iets doen? Kan ik nog iets doen?

DAME: Ja, alles maar één keer zeggen ...

BILLY: Oeioei ... oeioei ...

HEER: Wat oeioei?

BILLY: Moeilijk ... moeilijk ...

DAME: Alles is in orde, dank u wel ...

BILLY: Oké dan ... *(Bloednerveus loopt hij de keuken in.)*

DAME: Amai ...

(Onmiddellijk komt Billy weer binnen en gaat terug naar de tafel.)

BILLY: Oké dan ... *(En hij verdwijnt even nerveus weer in de keuken.)*

DAME: Speciaal figuur, die maître, hoe nerveus ... Maar amai schat, echt wel een sjiek restaurant hier.

HEER: We zijn maar één keer tien jaar samen hé schat ... schol! Op de schoonste en liefste vrouw die ik ken ...

DAME: Oooch schat, hoe lief dat ge dat zegt ...

HEER: *(Kijkt op zijn horloge.)* Ik hoop dat ze subiet nog komt ... *(lacht.)* Grapke schat, grapke ... Neenee, als we 25 jaar samen zijn ga ik met u naar Amerika!

DAME: Amaai ... en wat doet ge dan als we 50 jaar samen zijn?

HEER: Dan kom ik u terug halen ...

(Ze lachen.)

DAME: Haha, zotteke ... Maar amai, hopelijk is de garçon subiet wel wat rustiger dan de maître ...

HEER: Ja zeg dat wel ... maar dat kan bijna niet anders hé ... dat kan bijna niet anders ... *(lacht.)* Oei, dat is precies besmettelijk ... *(met nadruk)* dat is precies besmettelijk ...

(Ze lachen allebei.)

Nog drukker? Dat kan niet hé ...

(De keukendeur zwaait plots enorm bruoit open. De garçon komt de eetruimte binnen, hij is bloednerveus en druk. Hij loopt heel nerveus naar de twee klanten. Hij neemt hun hand en schudt hen allebei heel nerveus de hand.)

GARCON: Goeienavond, goeienavond, ik ben de garçon, goeienavond. Ik ben de garçon.

DAME: Ja euh ... dank u wel ...

GARCON: *(Geeft hen weer heel nerveus een hand.)* Alstublieft ... dank u wel ... *(Draait zich om en ziet het dienstbelletje aan de balie. Hij loopt er naartoe en drukt er heel nerveus een paar keer op.)* Tingeling, welkom, goeienavond, welkom ... *(Loopt weer naar de twee gasten en geeft ze weer een hand.)* Welkom .. welkom ...

HEER: Ja, dank u. Pfff... hebt u een kaart alstublieft?

GARCON: *(Kijkt nerveus rond.)* Een kaart ... natuurlijk ... een kaart ... *(Loopt de keuken in, en komt er direct nadien weer terug uit.)* Een kaart ... u wou een kaart... *(Hij loopt weer naar de tafel en haalt plots een boek kaarten uit zijn zak. Hij rommelt er wat mee als een goochelaar en smijt een kaart op tafel.)* Schuppen troef! Proficiat! *(schudt ze weer allebei de hand.)* Proficiat! En proficiat!

HEER: Nee, ik bedoel een eetkaart ...

GARCON: Aah, een eetkaart, haha, hoe stom, een eetkaart, natuurlijk, sorry... *(Hij*

geeft ze weer allebei een hand.)

GARCON: Sorry ... en sorry ...

(De keukendeur gaat open. De uitbaatster komt de ruimte binnen. Ze is boos.)

UITBAATSTER: Awel!

GARCON: *(Loopt er naartoe en schudt haar de hand.)* Dag madam! Hoe is 't? Goed?
Met mij ook, dank u.

(De uitbaatster zucht. De garçon loopt weer naar het belletje en drukt er een paar keer op.)

UITBAATSTER: Niks van ... hier !

(De garçon loopt onderdanig naar haar.)

Het is stilaan genoeg geweest, oké dank u! *(Ze roept naar de keukendeur.)* Billy!
Billy!

(Vanuit de keuken komt Billy nerveus binnen.)

BILLY: Haha ook twee keer ... haha ook twee keer ...

UITBAATSTER: Het is al goed, oké? Dank u ... Dit kan zo echt niet verder. Jullie zijn veel te nerveus. Maar echt véél te nerveus. Ik heb al iemand anders gezocht de afgelopen periode om jullie te vervangen. Een man die maître én opdiener zal worden hier. Mensen willen hier rust. Jullie zijn veel te druk. Dus Billy, je kan gaan, oké? Dank u ...

BILLY: *(Loopt naar buiten.)* Pff spijtig ... *(Hij verlaat het restaurant. Maar kort nadien komt hij weer terug binnen.)* Pff spijtig ... *(En hij is weer weg)*

UITBAATSTER: *(Kijkt naar de garçon.)* En u moet morgen ook niet meer komen ...

GARCON: *(knikt.)* Oké dan .. geen probleem!

UITBAATSTER: Ah .. oké ... Blij dat u het zo goed opneemt ...

GARCON: Natuurlijk ... Tot overmorgen dan! *(Hij schudt haar de hand. Hij loopt naar de tafel en schudt ook die gasten de hand.)* Tot overmorgen! Tot overmorgen!
(Hij loopt naar de buitendeur. Voor hij buitengaat drukt hij nog eens op de bel.)
Tingelingeling! *(Hij verlaat de ruimte en komt even later weer binnen.)* Tot overmorgen! *(Hij verlaat de zaak.)*

UITBAATSTER: *(Zucht en kijkt naar de tafelgasten.)* Mijn excuses hiervoor mevrouw, meneer ... We hebben al een vervanger gezocht voor die twee duracel-konijnen. Hij had er eigenlijk al moeten zijn, maar hij is er nog niet. Die vertrekt al in de min. Te laat komen op de eerste werkdag ... Kan ik u intussen nog iets aanbieden om te drinken? Van het huis?

DAME: Een Gin-Tonic graag.

HEER: Voor mij ook graag.

UITBAATSTER: Komt eraan. Nogmaals onze excuses ...

DAME: Geen probleem ...

(De uitbaatster loopt de keuken in. De tafelgasten praten wat verder. De buitendeur gaat open. Er komt een man traag de ruimte binnen. Hij draagt een overall en een pet, heeft een snorretje en een leesbril op. Hij drukt op de bel aan het onthaal. Hij ziet plots de twee gasten zitten. Hij loopt er traag naartoe. Hij praat enorm traag en zagerig, stijl Philippe Geubels.)

BLIND: Goeiendag. Ik ben Blind. Allez, Blind van naam hé, Lucien Blind, dus niet blind van niks zien, want ik zie nog redelijk goed. Allez, ik zeg nu ik zie nog redelijk goed, mijn ogen gaan de laatste tijd wat achteruit. Maar het valt nog mee. Dus...

DAME: *(onderbreekt hem.)* Ja, meneer, excuseer, maar wij zijn hier wel aan het eten...

BLIND: Ja, ik weet het, maar ik kom hier serveren. Allez, ik zeg nu serveren, ge zult denken 'komt die vent hier dan wat tennissen of padellen', maar ik bedoel natuurlijk eten en drank serveren hé, want dat zou wat zijn als ik hier ineens zou staan met een tennisracket en een kort broekske natuurlijk, ne mens zou denken...

HEER: *(onderbreekt hem.)* Meneer, alstublieft, als u ons gewoon rustig kunt laten eten... dank u wel!

(Op dat moment komt de uitbaatster binnen met de Gin-Tonics. Ze ziet Blind.)

UITBAATSTER: Ah, Blind ...

BLIND: Ja, van naam hé, niet van niks zien hé, want ik zie nog redelijk goed, allez ik zeg nu ...

UITBAATSTER: Meneer Blind, niet opnieuw. Die preek hebt u al zes keer afgestoken tijdens uw sollicitatie aan de telefoon. Ik heb het begrepen dat u Blind héét en niet bent. U bent al te laat; ik stel voor dat u zich onmiddellijk om gaat kleden. Uw kledij hangt achteraan in de keuken en dat u direct begint te werken, oké? Dank u.

BLIND: U vraagt, *(hij draait traag een toertje om zijn as)* wij draaien niet waar ... Ik zal dat eens snel gaan fiksen zie madam. *(Hij loopt de keuken in.)*

UITBAATSTER: *(Loopt naar de tafel en zet de Gin-Tonics neer.)* Snel gaan fiksen ... Ik kan er mij iets bij voorstellen ...

(Tot haar grote verbazing gaat enkele seconden later de deur open en staat Blind in vol ornaat (smoking) in de keukendeur. (Overall met velcro is aangewezen voor deze scène))

Amai ...

BLIND: Ik doe niet alles even traag hé ...

(Het licht dimt. Dromerige muziek. Het licht gaat weer aan vooraan bij de verteller.)

VERTELLER: Ze hadden daar dus al wat meegemaakt met hun personeel. De uitbaatster heeft het zelf niet meer lang volgehouden. Zij heeft de zaak verkocht. Maar tot ieders verbazing mocht meneer Blind wel blijven van de nieuwe uitbaters. Zijn eerste grote opdracht? Een klasreünie. 5 STW van het Sint Gummaruscollege. En hij was niet alleen maître en opdiener die avond, maar ook keukenchef. Al moest hij gewoon alles opwarmen en opdienen. Het eten was die ochtend al geleverd. De organisatrice had alleen de eetruimte afgehuurd en aan Blind gevraagd om de drank te serveren en het eten op te dienen. Vreemd? Dat was nog het minst vreemde van heel die klasreünie. Want die is niet gelopen zoals iedereen had gedacht. Ten eerste was al niet de hele klas van toen uitgenodigd. Verre van zelfs. Er waren er maar een paar. En ook de

rest van de avond is niet gelopen zoals werd verwacht ... integendeel ...

(Het licht dimt vooraan en gaat weer aan op het podium. Dromerige muziek. Het restaurant is leeg. Er is gedekt voor vijf. Er klinkt zacht klassieke muziek. De buitendeur gaat open. Er komt een man binnen. Hij duwt een rolstoel met een oude dame erin. Op de rolstoel staat een toeter. De oude dame duwt erop.)

BENNY: Voilà moederke, we zijn er zie ... Amai wat een bevalling, dat restaurant hier was niet te vinden op mijne Waze ... hé moederke ...

MOEDER: *(Kijkt op vanuit haar rolstoel.)* Ik ben uw moeder niet ... en laa me gerust, ik ga kuisen ...

BENNY: Jaja, schoonmoederke dan ...

MOEDER: Da's niet hetzelfde hé, zeepsmoel ...

BENNY: Jaja moederke, 't is goed ...

MOEDER: SCHOONmoeder ... goudvis ... en laat me gerust, ik ga kuisen.

(Benny zet de rolstoel naast de tafel. De moeder begint druk te kuisen. Benny kijkt wat rond. De deur gaat weer open. Er komt opnieuw een man binnen. Hij draagt een felkleurige vest, stijl Balthazar Boma en heeft veel te veel streken.)

JACQUES: Benny? Damn, amazing, den Benny ...

BENNY: Jacques? Jacques Daneels? Hoe lang is dat geleden!

JACQUES: Van vroeger op school hé. Maar ik heet nu Jack. Jack Daniëls. Niet meer Jacques Daneels. Ik ben nu businessmàn.

BENNY: Och zo, tof ... tof ...

JACQUES: Yeah, absolutely. Fabulous ... *(Kijkt naar moeder in de rolstoel. Hij loopt er naartoe.)* Hello there. Ik ben Jack Daniëls.

MOEDER: *(Kijkt hem droog aan.)* Tuurlijk, en ik ben Bloody Mary ... peut. *(Ze duwt weer op haar toeter.)* Peut peut ... laat me gerust, ik ga kuisen ...

(Jacques kijkt verbaasd naar Benny.)

BENNY: Mijn schoonmoeder ... wat dement ... Niks van aantrekken.

JACQUES: *(Komt weer bij Benny staan.)* Oei, how sad, hoe erg ...

BENNY: Mja, sinds de plotse dood van mijn vrouw zorg ik voor haar. En vandaag had ik geen opvang, dus ik hoop dat het niet stoort dat ze erbij is ...

JACQUES: No problem at all, buddy ... no problem! How are you?

BENNY: Ja, wel oké nu, het is al wel een paar jaar geleden dat mijn vrouw is weggefallen, dus het gaat wel.

JACQUES: Keep up the spirit, buddy!

(Jacques slaat hem iets te hard tegen zijn arm. Benny wrijft erover. Jacques loopt naar de moeder.)

And you too mevrouwetje! Keep up the spirit!

MOEDER: White spirit!

JACQUES: Huh?

MOEDER: White spirit, gelijk uw verstand, hop en het is weg. *(Drukt weer op haar toeter.)*

JACQUES: I don't think I get it ...

MOEDER: Klapt Vlaams, scheve dwarsfluit! En laat me gerust, ik ga kuisen.

(Jacques druipt af. De deur gaat weer open. Tegen de deurstijl hangt Fabienne. Ze is duidelijk zwaar dronken.)

FABIENNE: Hier zie, de voddeventen van de klas ...

JACQUES: Ja, lap, Fabienne is er ook, Fabienneke Breezer ...

FABIENNE: Breezer? Dat drink ik niet meer, daar word ik zat van ... *(Strompelt naar binnen.)*

JACQUES: Die drinkt duidelijk nog evenveel als vroeger, de breezer-slet van Sint Gummarus ...

FABIENNE: *(Bekijkt hem kleinerend.)* Ge zijt ne voddevent ...

BENNY: Allez Fabienne, hoe ziet gij eruit! Zo zat! Ge had op de laatste schooldag toch gezegd dat ge vanaf toen een andere vrouw ging worden.

FABIENNE: Awel ja ...

BENNY: Dat is niet gebeurd hé ...

FABIENNE: Dat is wel gebeurd. Maar hoe kon ik nu weten dat die andere vrouw nog meer zoop dan ik ...

(Iedereen lacht.)

BENNY: Hahaha ...

MOEDER: *(Lacht overdreven luid.)* Hahaha *(en dan bloedserieus)* zatte fluit! *(Drukt weer op haar toeter.)*

FABIENNE: Maar bon, dat is dus hier voor de klasruïne?

BENNY: Reünie ...

FABIENNE: Dat bedoel ik hé, voddevent ... Dag Benny ... *(Omhelst hem iets te intens.)*

JACQUES: *(Bekijkt hem bedenkelijk.)* Jaja, het is al goed, kom ... *(Trekt Fabienne wat los van Benny.)*

FABIENNE: Och daar, jaloerse beddenbak!

JACQUES: Ik ben niet jaloers.

FABIENNE: Nee amai, als ik ne vent vastpak dan werkt dat bij u als ne stier op ne rode lap ...

JACQUES: Andersom ...

FABIENNE: Ja, als ne lap op ne rode stier ...

JACQUES: Hopeless ... dag Fabienne. *(Steekt zijn armen uit voor een omhelzing.)*

FABIENNE: *(Stapt naar Jacques en geeft hem droog een hand.)* Dag Jacques. *(Ziet intussen de rolstoel staan. Loopt er naartoe.)* Dag madam ...

MOEDER: *(Kijkt op.)* Ge stinkt naar de drank, zat kanon! Laat me gerust, ik ga kuisen.

FABIENNE: Zat kanon?

MOEDER: Ja zat kanon. *(Bekijkt Fabienne indringend. Het is even stil. Dan plots luid)*
PANG! *(Drukt weer op haar toeter.)*

FABIENNE: *(Komt verveeld bij de anderen staan.)* Bon, is er 'amperintif'? Of komt er nog iemand?

BENNY: Geen idee eigenlijk ... Olivia heeft de uitnodigingen verstuurd.

(De deur gaat open. Een bijzonder verwijfde kerel steekt zijn hoofd binnen.)

RIK: Hello everybody !

BENNY: Rik, verdekke, de Rik!

RIK: *(Stapt heel verwijfd het restaurant binnen en geeft alle mannen een kus, gevolgd door "helloow". De mannen zijn er niet echt mee opgezet. Aan Fabienne geeft hij droog een hand. Die kijkt verontwaardigd.)* Alles kits?

JACQUES: Great!

RIK: *(Kijkt naar de deur.)* Wie is Greet? Komt die ook nog?

JACQUES: No, just "great" ...

RIK: Oei, waren de Vlaamse woordjes op ...

BENNY: Dat deed hij vroeger op school toch ook al, alles in 't Engels. Meneer Deloose van Nederlands werd er zot van ...

RIK: Ja, vooral omdat hij die altijd "Mister The Loser" noemde haha ...

(Iedereen lacht.)

FABIENNE: Och, als hij maar interessant kan doen ... *(Loopt waggelend naar de gedekte tafel.)* Amai, ook een feestelijke bedoening. Vijf man ...

BENNY: Ja inderdaad, een klasreünie met vijf ... da's wel weinig, en dat wil dan zeggen dat iedereen er is ...

RIK: Ik denk het ... Ah nee ... Olivia heeft ons allemaal uitgenodigd via haar hotmail. Waar is die?

FABIENNE: *(Kijkt naar de tafel.)* Die zal wel komen hé ... geen naamplaatjes ... Zouden we mogen gaan zitten waar we willen?

RIK: Dat zullen we snel weten ... *(Loopt naar de bel aan het onthaal en drukt erop.)*

MOEDER: Tingelingeling daar gaat de bel! *(Drukt weer op haar toeter.)*

(De keukendeur gaat open. Blind komt traag binnengewandeld.)

BLIND: Goeiemiddag, ik ben Blind, allez van naam hé, niet blind van niet zien hé, want ik zie nog redelijk goed, allez ik zeg nu ik zie nog redelijk goed, mijn ogen gaan de laatste tijd wat achteruit, maar het valt nog mee, dus ik ben niet blind, maar ik heet zo ...

JACQUES: *(Onderbreekt hem.)* Jaja meneertje, we hebben het begrepen, Ik ben Jack Daniels ... business-màn ...

BLIND: Och, ze smijten weer iets binnen dat ze buiten niet meer willen ... Ik ben Lucien *Blaa*ind ...

JACQUES: Nice to meet you ... *(Slaat hem tegen de arm.)*

BLIND: *(mompelend)* Ik wou dat ik hetzelfde kon zeggen ... De heren en dames mogen aan tafel. Wat wensen jullie te drinken bij het eten?

JACQUES: De aangepaste wijn graag ... Jullie ook?

FABIENNE: Aangepaste wijn? Jep, laat maar komen, lekker lekker!

BLIND: *(bekijkt de duidelijk zatte Fabienne.)* Met aangepaste wijn bedoelen ze aangepast aan het eten, niet aangepast aan uw drankprobleem, vrees ik ...

FABIENNE: Pfff, voddevent!

BLIND: Bon, de aangepaste wijn, komt in orde. Als de heren en dames aan tafel willen gaan ...

(Iedereen loopt naar de tafel.)

(Het licht dimt. Dromerige muziek. Het licht gaat weer aan bij de verteller.)

VERTELLER: Aan tafel ... en niemand wist goed wat de bedoeling was. Was de groep nu al compleet? Met vijf? Waar zat Olivia dan? En waar waren de andere klasgenoten? Kwamen die nog? In ieder geval zou het snel duidelijk worden dat dit geen gewone klasreünie was. Iedereen was nog niet goed en wel gezeten, of de telefoon rinkelde. Het begin van alle miserie ...

(Het licht dimt. Dromerige muziek. Het licht gaat weer aan op het podium. Iedereen zit aan tafel. Blind komt vanuit de keuken aan. Hij heeft een dienblad bij met kleine kommetjes op.)

BLIND: Een soepje om te starten ... *(Zet de soepjes op de tafel.)* Smakelijk samen...
(Loopt terug in de richting van de keuken.)

FABIENNE: Euh meneer ... sorry ... maar die soep is koud ...

BLIND: *(Wandelt naar haar toe.)* Het is gazpacho, madam ...

FABIENNE: Oké dan, Gazpacho, mijn soep is koud!

BLIND: Nee, ik heet niet Gazpacho, die soep, dat is gazpacho. Ik ben Blind, allez ik zeg nu ik ben Blind, ik ben Blind van naam hé, niet blind van niet zien, want ik zie nog redelijk goed, allez ik zeg nu ...

RIK: Jaaa, ambetante klet, we zouden graag eten, smakelijk !

ANDEREN: Smakelijk!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze